

Презентація на тему:

**“Професійно-педагогічні і
особистісні якості соціального
педагога-реабілітолога, його
функціональні обов’язки в
спеціальних дошкільних і
шкільних закладах»**

Підготували: Загура Вікторія, Зінчук Ірина, Лесковець
Людмила, Яговкіна Уляна

■ Вступ

Перехід будь-якої дитини з сім'ї до дитячого садка чи у школу є важливим етапом її життя, який пов'язаний не лише зі зміною середовища її розвитку, а й із відповідними процесами самоусвідомлення, із зіткненням з новими проблемами, відкриттям у собі нових можливостей тощо. Одним дітям це додає піднесеного настрою, відчуття виходу на новий життєвий щабель, і іншим, наприклад, дітям з особливими потребами, - вселяє ностальгію за звичним життям у родині, часто породжує стресові стани. Тому дуже важливо, щоб у дошкільному і шкільному закладі, в сім'ї допомогли дитині усвідомити, що дитячий садок і школа є ланками єдиної системи освіти і виховання, а все те, що чекає дитину у майбутньому, є продовженням того, чим займалася, що опановувала вона раніше. Якщо батькам і колективу вихователів та вчителів не вдається допомогти усвідомити це дитині, то у такому випадку доцільним буде звернення до соціального педагога-реабілітолога.

Реабілітологія - це область діяльності, метою якої є відновлення або розвиток компенсації порушених функцій організму, працездатності пацієнтів і досягнення їх соціальної інтеграції за допомогою комплексу медичних, психологічних і соціальних заходів. Таким чином, реабілітологія - це область, де фахівець має справу з людьми, ураженими різними недугами.

- Під педагогічною формою реабілітації розуміють заходи виховного характеру відносно хворих дітей, спрямовані на те, щоб дитина опанувала необхідні вміння та навички з самообслуговування, отримала шкільну освіту. Дуже важливо виробити в дитини психологічну впевненість у власній повноцінності.

Не викликає сумніву й те, що вимоги до особистості й професійної діяльності корекційного педагога — особливі, оскільки об'єктом впливу цього спеціаліста є діти з особливими потребами. Аналіз практики спеціальної освіти засвідчує, що особистісні якості фахівця у сукупності з глибокими професійними знаннями і вміннями набувають вирішального значення у результативності корекційної роботи з дітьми з вадами психофізичного розвитку.

■ Найважливішими якостями професійного характеру можна вважати:

- потребу у спілкуванні з дітьми; в оволодінні спеціальними педагогічними знаннями, вміннями і навичками; в проведенні корекційно-виховної роботи з дітьми; постійному поповненні своїх знань, проведенні педагогічних досліджень, професійному самовихованні;

- соціальну і професійно-педагогічну спрямованість: громадянськість, соціальну активність, захопленість професією, вірність життєвим інтересам дітей з особливими потребами, творчість у педагогічній роботі, впевненість в оптимістичній перспективі колекційного впливу, принциповість, відповідальність, професійну працездатність;

- у ставленні до вихованців — доброту, любов до дітей, гуманізм, порядність, емпатію, справедливість, чесність, вимогливість, тактовність, товариськість;

- інтелектуальні риси: уважність, спостережливість, кмітливість. продуктивність пам'яті, критичність мислення; глибину, широту, логічність, прогностичність розуму; педагогічну допитливість, творчу уяву;

- вольові риси: самовладання, цілеспрямованість, наполегливість, рішучість, дисциплінованість, витриманість, власна організованість, ініціативність;

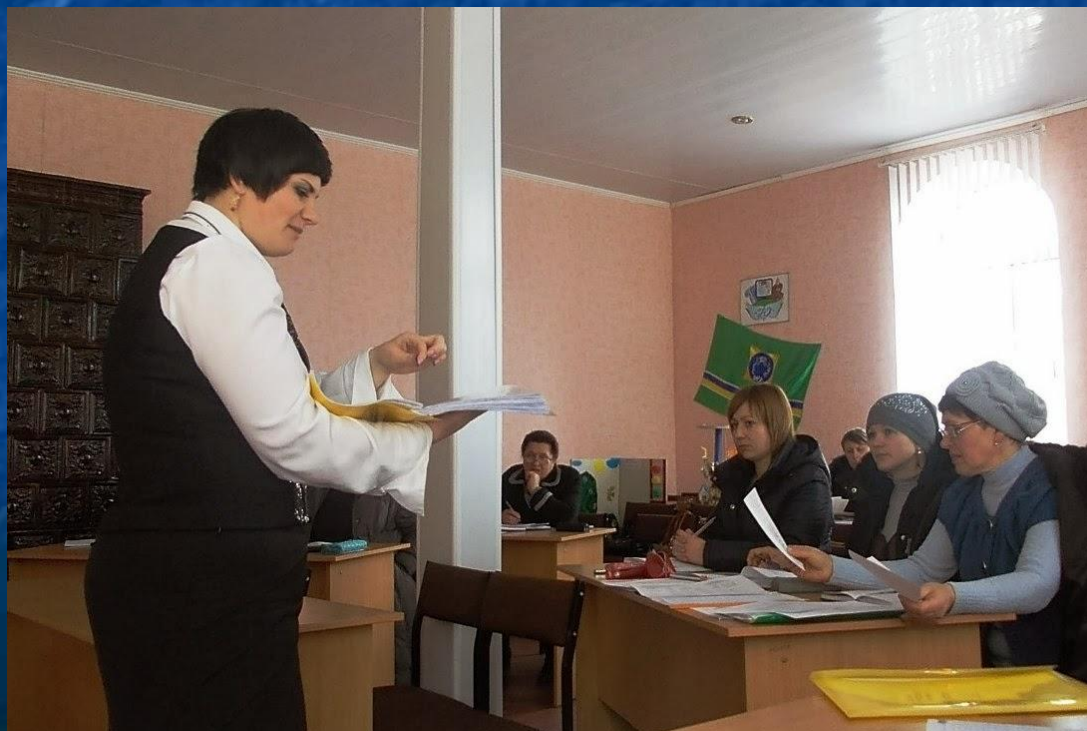
- емоційні риси: рівноваженість, емоційно-моторну стійкість, стійкість емоцій, емоційну виразність;

- професійні якості: педагогічний такт, освіченість, педагогічну майстерність, новаторство, професійне самовиховання, самопрезентацію, професійну чесність і порядність.

■ Соціально-педагогічна діяльність, яка спрямовується на розробку реабілітаційної програми, виконує такі функції: 1) діагностичну (виявити відхилення); 2) прогностичну-управлінську (проекувати кінцевий результат і управляти процесом реабілітації); 3) освітню (враховувати освітній рівень); 4) охоронно-захисну (гарантувати право на реабілітацію); 5) профілактичну (попередити можливі рецидиви); 6) посередницьку (налагоджувати необхідні зв'язки і контакти всіх зацікавлених осіб).

Якщо соціально-педагогічна діяльність спрямовується на відновлення втрачених резервів здоров'я, тоді її можна назвати реабілітаційно-оздоровчою або відновно-оздоровчою діяльністю.

- Включення у соціально-педагогічну діяльність відновно-оздоровчого аспекту забезпечує кожному із суб'єктів освітньої діяльності творчу і соціальну активність, є одним зі шляхів подолання кризи здоров'я. Здійснення відновно-оздоровчої діяльності дозволяє забезпечити перехід від кількісного підходу в подоланні дитячій дезадаптації в освіті (зниження навантажень, зменшення обсягу навчальних програм і т.п.) до якісного рішення цієї проблеми - зняття дидактогенних розладів.

Відповідно до функцій соціально – педагогічної реабілітаційної діяльності соціальний педагог - реабілітолог має певні обов'язки в спеціальних дошкільних і шкільних закладах освіти:

- забезпечення цілеспрямованого педагогічного впливу на поведінку і діяльність дітей;
- сприяння всіх соціальних інститутів, установ фізичної культури і спорту, засобів масової інформації;
- постановка "соціального діагнозу", для чого проводиться вивчення особливостей і соціально-побутових умов життя дітей, сім'ї, соціального оточення;
- виявлення позитивних і негативних впливів і різного роду проблем;
- організація суспільно-цінної діяльності дітей і дорослих, педагогів і волонтерів у вирішенні завдань соціально-педагогічної допомоги, підтримка виховання і розвитку реалізації планів і програм;
- участь в програмуванні, прогнозуванні, проектуванні процесу соціального розвитку конкретного мікросоціуму, в діяльності спеціальних закладів освіти;
- включення добровільних помічників, населення мікрорайону в соціально-педагогічну роботу;

- організація спільної праці і відпочинку, налагодження взаємодії між різними спеціальними закладами в їх роботі з дітьми, з сім'ями;
 - використання наявного арсеналу правових норм для захисту прав і інтересів особи;
 - сприяння вживанню заходів державного примусу і реалізації юридичної відповідальності в відносинах осіб, що допускають прямі або непрямі протиправні дії на підопічних соціального педагога-реабілітолога;
 - здійснення зв'язку на користь дитини між сім'єю, освітньою установою і найближчим оточенням учнів.
- Сюди можна доповнити ще один обов'язок - самоосвіту. Для будь-якого професіонала поважно постійно поповнювати свій інтелектуальний багаж. Цей факт стосується і соціального педагога - реабілітолога.

Висновок:

- Соціальний педагог-реабілітолог вивчає інтереси дітей, проблеми родинних стосунків з різним устроєм, - вивчає сім'ю, допомагає їй в кризисних ситуаціях, допомагає в оздоровленні середовища, в поліпшенні психологічної і педагогічної культури середовища, захищає інтереси дитини, налагоджує контакти.
- Завдання соціального педагога-реабілітолога полягає в тому, аби створити таку ситуацію, яка могла б допомогти дитині вийти з кризи, в якій вона виявилася. Треба пам'ятати, що такі діти часто прив'язуються до вихователя, і тут важливий його професіоналізм і довірливе відношення до дітей.
- Не менш важливими є і особистісні та педагогічно-професійні якості.